

Wot žyneho podacja na
Boha.

528.

Auf! auf! mein Herz, und du,
mein ganzer Sinn ic.

Boš: Ty Ducho, kij ty sBoha.

Stan, wutroba, a scho,
schtož we mni je, nech mysl a
duch schak tBohu sažo dje!
won je jon dač, so by won
bojiti wostak, a wot neho tež
pschezo wjazn dostak.

2. Boh Wotze, wsmi twe
džjecžo knadži sam, a nespomn
na to, so ja rjechi mam, ja
hodny nejsym, so ja Woczej
praju, ach! smil šo, ja sa
rjeschnika šo snaju.

3. Wsmi, sbožniko, schtož
ty šej kupit šy, wsmi precž

ton spšam tnych rjehow wob-
czejny; ty, Bože jehnjo, šy
ton šamy nošnt a sproštwu
šam na tšchiju sa mne prošnt.

4. Ty, šwjaty Ducho, bydl
mi wutrobi, nech lubi šo cži
moje bježenje, tu duschu, my-
šlje, wutrobu cži dawam, a
steho rjesčenja njett horje
stawam.

5. Ja nochžu šamo šwoju
wolu mjecz, Trojenicžki, twos
žu ja wjecjnje bycz, ja zwar
šym hješcže na tym rjesch-
nym šwojecži, mi šo pač ze
tam, dječ šu Bože džjecži.

6. Stan, wutroba, so du-
scha tBohu dje, posbjen šo
rucije tam, dječ Jesus je: Da
možesch hižom hew to nebjo do-
stacž, a potom we nebju tam
wjecjnje wostacž. R.

Gjesž bydž Bohu šamemu!

Konž tnych starych kyrlichow.